

NASIL BİR SENDİKA?

Aydınlık Gazetesi, 6 Ekim 2014

Yıldırım Koç

Günümüzün işçisi, 40-50 yıl öncesinin işçisinden çok daha bilinçlidir, birikimlidir.

Ulaşılan düzeyin göstergelerinden biri, işyerlerindeki işçilerin sendikacılık hareketinin sorunlarına ilişkin geliştirdikleri önerilerdir.

Atıla Özmel'le tanışmıyoruz; ancak ben onun sosyal paylaşım ortamında yazdıklarını izlemeye çalışıyorum.

Atıla Özmel, Karayolları Gn.Md.'nün 6. Bölge Müdürlüğü'nde bir işçi. Bu bölge müdürlüğünün çeşitli şube şefliklerinde çalışan işçiler, yıllardır Yol-İş Sendikası'nın Kayseri 1 no.lu şubesine bağlılar. Bu şubenin de önümüzdeki haftalarda genel kurulu yapılacak. Bugünlerde şube genel kurulu için delege seçimleri yapılıyor. Atıla Özmel de adaylardan biri.

Atıla Özmel, "dilenenler değil, direnenler kazanır" başlıklı bir sayfada 27 Eylül 2014 günü "Bizim Yöneteceğimiz Sendika" başlıklı 10 maddelik bir manifesto yayınladı.

ÖNEMLİ ÖNERİLER

Bu manifestoyu aşağıda aynen aktarıyorum:

1- İşyeri temsilcileri atama yolu ile değil seçimle belirlenecek.

2- Bugüne kadar yapılmayan tabana yönelik eğitim seminerlerini biz gerçekleştireceğiz.

3- Şube yönetimine ve üst kurula taşeron işçisi arkadaşların da girmesini sağlayacağız.

4- Sendika sosyal tesislerinden tüm üyeler eşit oranda faydalanacak.

5- Hiçbir üyemiz ötekileştirilmeyecek.

6- Sendika şube toplantılarında alınan kararlar ve harcamalar belli periyotlarla işyerlerindeki ilan panolarına asılacak; bütün karar ve harcamalar objektif olacak.

7- Şubemizin acil ihtiyacı olan hasta ve cenaze nakil aracının alınmasının takipçisi olacağız.

8- Şehrimizde ve bölgemizde özel inşaat firmalarında çalışan işçileri sendikamızda örgütlemek için çaba göstereceğiz.

9- Ünvanlı yöneticilerimiz ünvanlarının gerektirdiği görevleri yerine getirecekler; tek adam yönetimi olmayacağız.

10- Başkan dahil bütün yöneticiler yemin ederek göreve başlayacaklar, ayrıca mal beyanında bulunacaklar, bu beyanlar da yine işyerlerinde ilan panolarına asılarak tüm üyelerin görmesi sağlanacak.

Atıla Özmel'in gündeme getirdiği bu talepler, günümüzde birçok sendikada işçilerin temel talepleridir.

Sendikalarla ilgilenen bir grup insan biraraya gelip biraz sohbet etse, belki yukarıdaki maddelere birkaç ekleme yapabilir, belki bazı maddeleri biraz değiştirebilir. Ancak önemli olan, bir sendika şubesinin seçimlerinde kişisel hırsların, kişisel çıkarların ve kaygıların değil, programların tartışmaya açılmasıdır. Atıla Özmel'in manifestosu bu açıdan da önemlidir.

GENEL KURULLARDA PROGRAM TARTIŞILMIYOR

Sendika şubelerinin, sendikaların ve hatta konfederasyonların genel kurulları sendikal politikaların tartışıldığı yerler değildir. Yöneticilerin ve delegelerin dikkati seçimler üzerine yoğunlaşır. Hele sendika şubelerinin genel kurulları genellikle birkaç saat içinde bitirilir ve derhal seçimlere geçilir.

Halbuki özellikle Türkiye'nin ve işçi sınıfının büyük tehdit ve tehlikelerle karşı karşıya bulunduğu bir dönemde sendika genel kurullarının sendikal programları tartışması gerekir. Genel kurullar delegelerin eğlendirildiği, tüm giderleri sendikalar tarafından karşılandıktan sonra bir de ceplerine harcırah adı altında para konduğu toplantılar olursa, sendikacılık hareketinin yeni koşullara uyum sağlayacak biçimde kendisini yenilemesi mümkün değildir. Yeni koşullar ve tehlikeler karşısında kendisini yenileyemeyen de yenilgiye mahkumdur.

Atıla Özmel'in programı örnek olmalıdır.